

הרוכלת

דליה לירן-אלפר

בתחילת שנות התשעים...

סחטתי מלשדי טיפות של חן
חתכתי מבשרי רצועות מבהיקות של קסם אישי
והלכתי למכור אותן ברחוב דיזנגוף
על המדרכה,
לעוברים ושבים

אבל העירייה לא נתנה לי רישיון
וגם לא ידעתי רוסית של עולים חדשים.
עטיתי חליפה אדומה-חדשה,
שהרגיזה את האפור של המרצפות
וכל שנות ההשכלה שלי כיסו אותי
מעניי העיוורים והשוזים.

איש לא שעה למרכולתי,
ואני
בסך הכול רציתי, שיאהבו אותי

